

den Erkjendelse, at det er sundt, ret og klart udtrykt, hvad der her staaer i denne Lov. Jeg troer ogsaa, at det ærede Medlem, da han vistnok mener det godt med den næringsdrivende Borger, — og det gjør jeg tilforladelig ogsaa, jeg er selv Kjøbstadmand, og uagtet jeg ikke bestidder nogensomhelst større Ret end en omvankende Stomagersvend kan faae, skal jeg dog altid staae paa paa mine Medborgeres Bedste — vil komme til den Erkjendelse, at det blot er i den bildte Forrettigheder, hvorpaa Kjøbstæderne nu ere i Bestidelse.

Besfely: Jeg skal naturligtvis ikke her gaae ind paa, hvem der har de bedste Hensigter, enten det ærede Medlem for 2den Kreds (Kirck) eller jeg. Jeg troer, at det er rigtigt at lade Hensigterne være udenfor Debatten. Jeg skal gjerne indrømme ham, at jeg vistnok ikke kjen- der Forholdene i Helsingør saa nøie som han, og at jeg endnu mindre kjen- der hans egne commercielle Forhold saa nøie, som han selv; men naar han forøvrigt er af den Mening, at jeg talte om Noget, som jeg aldeles ikke staaer for, saa maa det ærede Medlem tillade mig at have en anden Mening end han. Jeg skal i saa Henseende ikke gaae videre ind paa Sa- gen; jeg skal kun gjøre den Bemærkning, at Bagerne i Kjøbstæderne ikke have Rettighed til at have Udsalg af Brød paa Landet.

Den meget ærede Indenrigsminister har, hvis jeg har forstaaet ham rigtigt, ikke opfat- tet mine Bemærkninger saaledes, som det var min Hensigt at fremstille dem. Saavidt jeg forstod, har han anført, at Bagerne ikke kunne finde sig besvarede ved kun at maatte bage Brød af reent Rug, og udtalte dette som en almindelig Sætning. Jeg har ikke talt om Forholdene i Almindelighed; men jeg har kun henledet Opmærksomheden paa, af hvilken Bes- kaffenhed den Concurrence var, som man ved denne Lov etablerede. Jeg troer, at det er en urigtig Fremgangsmaade at ville sige til to Concurrenter: vær saa god, udbyd Eders Va- rer til Køberne; men de Betingelser, under hvilke I skulle sælge, og de Betingelser, under hvilke I kunne frembringe Eders Varer, ere af en høist forskjellig Natur, saaledes som Til- fældet vil blive efter Lovforslaget med Hensyn

til Bagerne i Kjøbstæderne og dem af Lands- boerne, som indbringe Brød tilsalgs i Kjøbstæ- derne. Jeg troer, at, naar man giver en saa- dan Bestemmelse, gaar man ud fra en urig- tig Grundsætning, og jeg skal derfor ogsaa tillade mig at forsøge paa til 2den Behandling at stille et Vædringsforslag i den Retning, som jeg har antydet. Jeg skal kun bemærke, at, naar den ærede 2den Landstingsmand for 2den Kreds (Kirck) har forlangt, at Alting skulde være frit, saa vil jeg dog rette det Spørgs- maal til ham, om han da ikke maatte mene, at saa maatte ogsaa Friheden gjælde for Ba- gerne i Kjøbenhavn, og at ligesaa vel som de, der producere Brød udenfor Kjøbenhavn, maae have Ret til at bage Brød af forskjellige Slags Meel, af Rug blandet med andre Meel- sorter, saaledes maae ogsaa Bagerne i Kjøben- havn have samme Ret. Det forekommer mig, at, da han saameget ynder ubunden Frihed, saa maatte det være en Følge af den Sætning, han har opstillet. Med Hensyn til, hvad den meget ærede Indenrigsminister har bemærket om Bagerne i Kjøbenhavn, og hvorvidt deres Mening om denne Sag gaar i den ene eller i den anden Retning, da skal jeg blot tillade mig at gjøre opmærksom paa, at mine Be- mærkninger i denne Sag ere foranledigede ved en Skrivelse fra 2 Bagere i Kjøbenhavn, som sidde i meget betydelig Virksomhed. Skrivelsen var oprindelig ikke stillet til mig, men til et Medlem af Folkethinget; men da denne Rigs- dagsmand modtog den for sig selv til at kunne bringe dette Spørgsmaal frem i det andet Thing, saa anmodede han mig om at fremsætte det her. Disse to Mænd, der have Kjendskab til de paagjældende Forhold, have i det Hele ikke yttret sig imod de Bestemmelser, som indehol- des i Loven; men det er navnlig 2 Punkter, som de have udhævet, nemlig Rettigheden til at have Udsalg paa Landet, og at de samme Politieforanstaltninger, som Bagerne i Kjøbstæ- derne er underkastede, ogsaa burde gjælde for de Landboer, som indbragte Brød til Kjøb- stæderne.

Kirck: Jeg veed ikke, om det maa være mig tilladt at besvare det Spørgsmaal, der er rettet til mig.